

[Korsgaard.]

jeg har om, at Finansministeren paa et vist Tidspunkt fik vedtaget en meget betydelig indirekte Beskatning og har bevaret den, trods det, at det, den blev bevilget til, ikke mere eksisterer, maa jeg under alle Livets Forhold være interesseret i, at Finansministeren faar saa lidt som muligt, og jeg gentager, at jeg er fuldkommen sikker paa, at det skal nok lykkes ham at slippe af med Pengene.

I Landbokommissionens Betænkning findes der, som sagt, en Smørordning og en Rentetilskudsordning, som rigtigt opgjort efter min Mening vil betyde 35 Mill. Kr. for et Aar, hvis det tages Aar for Aar. En Del af disse Penge skal tages af Selskabs-skatten; jeg skønner, at de 25 Mill. Kr. skulde falde paa Indkomstskatten. Man vil se, at ad disse Veje kommer man til en Forhøjelse af den nuværende Indkomstskat med følgende Beløb: 15 Mill. Kr. til Amtsskatter og Kornordning, 15 Mill. Kr. til Afløsning af Berzinskatten, 25 Mill. Kr. til Rentelettelser og Tilskud til Smørprisen, i alt 55 Mill. Kr., foruden den Omlægning, som Finansministeren faktisk har stillet Forslag om i Rigsdagstidenden, Tillæg B. Sp. 1347—48.

Lad os se en lille Smule paa, hvad dette nu egentlig vil sige. Tager vi da den Del af en Indtægt, som ligger mellem 40 000 og 50 000 Kr., og ser vi ogsaa hen til det af Indenrigsministeren bebudede Forslag om en Skatteordning, hvorefter der skal laves en over hele Landet gældende kommunal Skattedeling — det er ikke en ganske vilkaarligt valgt Indtægt, jeg regner nemlig med den Løn, som en socialdemokratisk Nationalbankdirektør i givet Fald faar; man kunde jo sige, at at nævne et saa højt Tal vilde være en Urimelighed, men da jeg altsaa ved, at Socialdemokratiet under visse Omstændigheder tolererer Lønninger af den Størrelse, finder jeg det naturligt at tage den som den højeste Grænse for det, der har Interesse —, saa vil Skatten efter den Skala, som Finansministeren har foreslaaet, ligge paa 21 pCt., altsaa takket være, at visse indirekte Skatter laves til direkte. Saa kommer Forhøjelsen paa de 55 Mill. Kr. Det Spring, som foretages i den nye Skala sammenlignet med den gamle for Indtægts-posten 40 000—50 000 Kr., er en Forhøjelse

fra 13 $\frac{1}{2}$ til 21 pCt., altsaa med 7 $\frac{1}{2}$ pCt. De 7 $\frac{1}{2}$ pCt.s Forhøjelse giver 13 Mill. Kr. Naar der nu efter disse Forslag, som er antydet af Ministeriet, skal bruges 55 Mill. Kr., vil det sige, at jeg skal multiplicere Forhøjelsen med godt og vel 4. Det vil sige, at disse Skatter gennemført vil — idet jeg stadig væk bruger den Ligning, som Finansministeren maa være Garant for — betyde yderligere en Forhøjelse paa 31,5 pCt.

Lægger jeg hertil Indenrigsministerens Kælebarn, den nye Indkomstskat, vil en saadan Indtægt faa 8 pCt. Og saa kommer den kommunale Skat. Jeg tager to kommunale Skatter, som særlig interesserer mig, dels Skatten i København, fordi det er et saa stort Samfund, og dels Skatten i Horsens, fordi det nu er den Kreds, der har særlig Interesse for mig. Tager jeg da Skatten i København, saa er den i Øjeblikket for den Indtægtsgruppe 16 pCt., og jeg vil gaa ud fra, at den vil blive formindsket med 30 pCt. takket være den nye Ligning, som Indenrigsministeren antagelig vil komme med Forslag om.

Lægger vi nu disse Procenter sammen, ja, saa naar vi et Tal af 71,5 pCt., vel at mærke i København, for gaar vi til Horsens, saa naar vi godt og vel 80 pCt. — jeg synes, det er rigelig meget, det vil jeg ikke nægte.

Tager vi en anden Indtægtsgruppe — jeg skal gaa hurtigt over den, Princippet i Opstillingen bliver naturligvis det samme for dem alle —, Indtægtsgruppen fra 20 000 til 30 000 Kr., saa vil Skatten i København blive 58 pCt. for den Del af Indkomsten, i Horsens 11 pCt. mere, altsaa rundt regnet 70 pCt. Tager vi Indtægtsgrupperne fra 10 000 til 15 000 Kr., skulde Tallene blive henholdsvis 49 pCt. i København og 11 pCt. yderligere i Horsens. Endelig bliver der for Indtægter paa 5 000—6 000 Kr. en Indkomstskat paa 23 pCt. i København og i Horsens antagelig ca. 30 pCt.

Alt dette er, som allerede sagt, opstillet paa en Liste, som Finansministeren har fremlagt, og som jeg indtil videre maa antage han vedblivende mener er rigtig. Man vil heroverfor kunne sige, at naar det kommer til Stykket, saa vil man dog vist ikke paalægge disse høje Skatter. Ja, jeg mindes et indenrigsministerielt Ord gaaende ud paa, at umiddelbart foran et Valg bør man sige Sandheden. Jeg ved ikke, om